

А. М. Авраменко

Платніровська

ПЛАТНІРОВСЬКА — станиця у Кореновському районі Краснодарського краю РФ. Знаходиться на берегах р. Кірпи́лі (басейн Азовського моря), за 50 км від м. Краснодар, 10 км від райцентру. Є адміністративним центром сільського поселення, до якого входять станиця П. (станом на 2021 мешкало 12 193 особи), хутори Козачий (1161 особа) і Левченко (162 особи). Назва походить від Платніровського куреня Війська Запорозького і Чорноморського козацького війська. Після переселення на Кубань (1792) він дві зими перебував на Тамані (на той час — острів). 1794 на території Бейсугського округу біля східної межі Чорноморського козацького війська засновано Платніровське курінне поселення, в якому проживала 141 особа. Поруч, на лівому березі р. Кірпи́лі, засновано Сергієвське курінне поселення. 1828 ці поселення об'єднано під назвою Платніровське. Згодом переселене нижче по течії річки на сучасне місце. Від 1842 — станиця П. Катеринодарського округу Чорноморського козацького війська. Від 1860 — у складі Кубанської обл. і Кубанського козацького війська. Від 1870 належала до Катеринодарського пов., від 1888 — Катеринодарського відділу. Згодом увійшла до складу нового Чорноморського кінного полку Кубанського козацького війська, що почав формуватися 27 березня 1889. Станом на 1916 у станиці було 1686 дворів, мешкало 11 995 осіб, зокрема 9795 корінних (переважно козаки) та 2200 «іногородніх». 1923 П. належала до Краснодарського відділу Кубано-Чорноморської обл. Після ліквідації відділів (1924) увійшла до складу Кореновського р-ну Кубанського округу Північно-Кавказького краю, після ліквідації округів (1930) — у Кореновському р-ні Північно-Кавказького краю. Під час голодомору і геноциду 1932—33 П. стала однією зі станиць, занесених на «чорні дошки», частина населення померла від голоду, частину примусово депортовано у північні р-ни СРСР. У П. переселяли родини з інших регіонів СРСР (але не з України) з метою змінення етнічного складу. Постановою бюро Кореновського райкому ВКП(б) від 8 лютого 1933 вирішено організувати у П. два колгоспи з червоноармійців,

які прибули з інших воєнних округів, у зв'язку з чим за кілька днів (9—12 лютого) «провести внутривистаничне переселення с територій поименованных колхозов всех без исключения единоличников и худшую часть колхозников на территорию других колхозов». При цьому майно місцевих мешканців примусово передавали прибулим. Від 1934 — у складі Азово-Чорноморського краю, від 1937 — Краснодарського краю.

Рекомендована література

1. **Азаренкова А. С., Бондарь И. Ю., Вертышева Н. С. Основные административно-территориальные преобразования на Кубани (1793—1985 гг.). Краснодар, 1986.**

Бібліографічний опис:

Платніровська / А. М. Авраменко // **Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. - Режим доступу:**

<https://esu.com.ua/article-882134>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

(**[докладніше](#)**).